

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16Csp/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816216678
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3816216678.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO 47 967 692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO 50 361 368 proti žalovanému: L. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W., ul. XX. augusta XX/X, t.č. bytom T. n.o. , F. M. 4, W., o zaplatenie 616,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 616,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 616,44 eur od 17.12.2016 do zaplatenia, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu 28.12.2016 domáhal proti žalovanému zaplatenia 616,44 eur s úrokmi vyčíslenými ku dňu 16.12.2016 vo výške 1673,97 eur, úrokmi vo výške 26% ročne zo sumy 616,44 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 616,44 eur od 17.12.2016 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 23.4.2008 bola medzi veriteľom Poštová banka, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v splátkach, pričom v dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítavania sú uvedené v listine - aktuálny stav úveru. V zmysle obchodných podmienok vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov spojených s upomienkami a vrátane nákladov na úhrady poistného, ktorá dlžná suma predstavuje 49,04 eur. Pohľadávka voči žalovanému bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.12.2014 od spoločnosti Pro civitas, s.r.o. ako postupcu na BENCONT INVESTMENTS s.r.o. ako postupníka, ktorý následne zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.12.2014 postúpil pohľadávku na BENCONT COLLECTION, a.s., teda žalobcu. Pohľadávka voči žalovanému bola uplatňovaná na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom z 2.3.2012 spis. zn. IBC 12100374, právoplatným dňa 16.5.2012, vykonateľným 20.5.2012. Dňa 2.3.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, pričom žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá, čo je zrejmé zo spisu OS Prievidza spis. zn. 16Er 1664/2015, pričom po právoplatnosti uznesenia o zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie Okresný súd Prievidza exekučné konanie zastavil. Keďže žalovaný svoj dlh voči žalobcovi ani jeho právnym predchodcom nezaplatil, preto navrhol podanej žalobe vyhovieť. V tej súvislosti tiež uviedol, že dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal 13.7.2009, žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a do času podania žaloby na rozhodcovský súd trojročná premlčacia doba v celej svojej dĺžke trvania neuplynula. Podaním žaloby na

rozhodcovský súd prestala plynúť premlčacia doba, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období, keď veriteľ - oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom došlo k zastaveniu exekučného konania. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže fakticky dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula (spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekučného konania) a po zastavení exekučného konania opätovne začala plynúť po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, kedy si veriteľ opätovne mohol uplatniť svoje právo voči dlžníkovi na súde. V tej súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline spis. zn. 11Co 92/2016-88 z 29.3.2016, v ktorej veci súd zaujal právny názor, že podaním žaloby na rozhodcovský súd bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky prestala plynúť premlčacia doba, ktorá neprestala plynúť ani právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku ani právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku a neplynie ani v súčasnosti, a to až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. Preto s poukazom na všetko uvedené navrhol podanej žalobe vyhovieť, ako i priznať náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku a z titulu trov právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 16Csp 108/2016 - 61 z 18.1.2018 tak, že žalobu žalobcu zamietol, a to s poukazom na ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 26.9.2018, pričom v zmysle citovaného ustanovenia súd ex offo prihliadol v posudzovanej spotrebiteľskej veci na uplynutie premlčacej doby a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

3. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 4Co 92/2018 - 85 z 26.7.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení Krajský súd uviedol, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku bolo ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Dňa 7.2.2018 však Ústavný súd SR vo veci PL-US11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na protiústavnosť ustanovenia § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z., ktoré aplikoval súd prvej inštancie nemohol odvolací súd potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Preto v odvolacom konaní bolo potrebné nesprávny (hoci v tom čase zákonný) procesný postup súd prvej inštancie napraviť. V ďalšom konaní uložil tunajšiemu súdu vyhodnotiť dôkazy vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu zo zmluvy o úvere s tým, že sa súd vysporiada aj s námietkami žalobcu, ktoré uviedol v konaní pred súdom prvej inštancie a aj v odvolaní.

4. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na to, že Ústavný súd SR rozhodol vo veci pod sp. zn. PL-US11/2016 o nesúlade ustanovenia § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR s tým, že súd nemôže prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva oslabenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy vrátane jeho premlčania alebo inú zákonnú prekážku. Uviedol, že zastáva názor, že odo dňa podania žaloby na rozhodcovský súd premlčacia doba prestala plynúť, začala spočívať v zmysle § 112 OZ a spočívala až do právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, pričom po právoplatnosti tohto uznesenia premlčacia doba začala opätovne plynúť, a to až do momentu podania žaloby o zaplatenie na Okresný súd Trenčín sp. zn. 23Csp 143/2016. S poukazom na článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m/ tejto smernice zaujal názor, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V danom prípade zmluva o úvere obsahuje odkaz na Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, ako aj na sadzobník poplatkov a iné dokumenty Poštovej banky, a.s., preto navrhol rozsudok Okresného súdu Prievidza zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Tunajší súd doručil žalovanému žalobu s prílohami, rozhodnutie prvostupňového i krajského súdu do vlastných rúk dňa 28.11.2018, napriek tomu sa žalovaný na termín pojednávania nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. I zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, preto súd vec prejednal v neprítomnosti sporových strán v zmysle § 180 C.s.p..

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16Csp 108/2016, a to zmluvou o úvere z 23.4.2008 vrátane obchodných podmienok, VOP z č.l. 6 spisu, výpisom z úverového účtu, oznámením a výzvou o vyhlásení predčasnej splatnosti z 13.7.2009, zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.12.2014, výpisom z úverového účtu z č.l. 36 spisu, rozhodcovským rozsudkom spis. zn. 1BC 12100374 z 2.3.2012, spisom tun. súdu 16Er 1664/2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným ako nepodnikateľom zo dňa 23.4.2008 mal súd preukázané, že v uvedený deň uvedené zmluvné strany uzavreli zmluvu o úvere, pričom v zmluve sa dohodla výška úveru 20.000,- Sk, výška mesačnej splátky 709,- Sk, počet mesačných splátok 60, dátum prvej platby do 23.5.2008, dátum konečnej splatnosti 23.4.2013, úroková sadzba 26%, celková výška nákladov 15.884,85 Sk, RPMN 29,33%.

8. Z článku 5 bod 5.2 obchodných podmienok pre úver, ktoré sa nachádzajú na ďalšej strane zmluvy, súd zistil, že zmluvné strany sa dohodli, že ak klient je v omeškaní s platením viac ako dvoch splátok v plnej resp. čiastočnej výške alebo poskytol banke nepravdivé údaje, napríklad v predložených dokladoch, formulári ZoÚ alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz, alebo exekúcia, alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasným splatným.

9. Z listu z 13.7.2009 (č.l. 17 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste Poštová banka, a.s. zaslala žalovanému výzvu na splatenie úveru z dôvodu, že keďže podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stáva sa jeho úver k 13.7.2009 predčasne splatným v celom rozsahu, pričom dlžná suma predstavuje z titulu dlžnej istiny 616,44 eur, z titulu úroku 70,93 eur, poplatkov za upomienky 38,18 eur a poisťného 10,86 eur. Zároveň bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia uvedenej výzvy.

10. Z výpisu z úverového účtu k 1.12.2010 (čl. 16 strana druhá) mal súd preukázané, že žalovaný predmetný úver splácal v období od 23.5.2008 do 23.1.2009, kedy naposledy zaplatil splátku vo výške 19,92 eur, pričom zosplatenie je zaznamenané v uvedenom výpise k dátumu 13.7.2010.

11. Zo zmlúv o postúpení pohľadávok z 15.12.2014 a 14.12.2015 mal súd preukázané, že vymáhaná pohľadávka bola postúpená od spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. na BENCONT INVESTMENTS s.r.o. a následne na spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s., teda žalobcu.

12. Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s. so sídlom v Bratislave spis. zn. 1BC 12100374 z 2.3.2012 / č.l. 40 spisu/ mal súd preukázané, že citovaným rozhodcovským rozsudkom bol priznaný žalobcovi spoločnosti Pro civitas s.r.o. proti žalovanému Mário Kolenička, nar. 8.6.1975 nárok na zaplatenie istiny 616,44 eur s úrokom vo výške 26% ročne zo sumy 616,44 eur od 2.9.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 616,44 eur od 2.9.2010 do zaplatenia, s úrokmi a úrokmi z omeškania vyčíslených ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 70,93 eur, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených od nasledujúceho dňa po dni predčasnej splatnosti celého úveru do 1.9.2010 vo výške 244,68 eur, sumu dlžných poplatkov 49,04 eur, pričom uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.5.2012 a vykonateľnosť 20.5.2012. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia súd zistil, že žalobou doručenou na rozhodcovský súd 10.12.2010 Poštová banka, a.s. si uplatnila v uvedenom rozhodcovskom konaní nároky priznané citovaným rozsudkom na základe uzavretej zmluvy o úvere z 23.4.2008, pričom v konaní bola predložená zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Poštovou bankou, a.s. a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS Limited & Gregory Afxentiou z 15.12.2010 a následne i zmluva o postúpení pohľadávok medzi uvedenou spoločnosťou z 24.2.2011 na spoločnosť Pro civitas s.r.o., preto súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu na PRO CIVITAS s.r.o. .

13. Z pripojeného spisu tun. súdu spis. zn. 16Er 1664/2015 súd zistil, že dňa 30.3.2015 bol doručený Exekútorскому úradu so sídlom v Rimavskej Sobote JUDr. Ing. T. Y. návrh na vykonanie exekúcie oprávneného PRO CIVITAS s.r.o. voči povinnému L. B., o vymoženie 616,44 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s., ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.5.2012 a vykonateľnosť 20.5.2012. Tunajší súd uznesením 16Er 1664/2015-34 z 27.10.2015 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uvedené rozhodnutie

nadobudlo právoplatnosť 5.10.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 16CoE 167/2016-48 z 24.8.2016, ktorým bolo citované uznesenie potvrdené. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá pre neplatnú rozhodcovskú doložku s tým, že predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, pre neplatnosť rozhodcovskej doložky, nebolo možné považovať za spôsobilý exekučný titul. Krajský súd vo svojom rozhodnutí zaujal právny názor, že prvostupňový súd správne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie, na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, čiže nešlo o spôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, preto súd správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Následne tun. súd uznesením sp.zn. 16Er 1664/2015-53 z 28.11.2016 exekučné konanie zastavil v zmysle § 44 ods. 3 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8.12.2016.

14. Podľa § 1 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.7.2008, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 2 cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa bodu 5/ poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 4 ods. 1,2,3 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

(3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Vzhľadom k tomu, že Ústavný súd SR vo veci PL-US11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré pôvodne tunajší súd v predmetnej veci aplikoval, nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a keďže žalovaný v konaní nevzniesol námietku premlčania, súd sa otázkou premlčania v ďalšom konaní v predmetnej veci nezaoberal.

18. Po zhodnotení zisteného vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných ustanovení, mal súd za to, že pôvodný veriteľ Poštová banka a.s. Bratislava a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom z právneho hľadiska ide o spotrebiteľský úver, ktorý poskytol pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. žalovanému podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Nebolo sporné, že žalovaný tento úver riadne nesplácal, preto žalobca využil svoje zmluvné oprávnenie a zosplatnil celý záväzok žalovaného ku dňu 13.7.2009 v celkovej výške nesplatenej istiny 616,44 eur s prisl., pričom celkový dlh z titulu uvedeného úveru ku dňu 13.7.2009 predstavoval 736,41 eur. Uvedené dojednanie zosplatniť úver je obsiahnuté v Obchodných podmienkach, a to v čl. 5 s názvom Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenia ZoÚ, a to v bode 5.2.. Z uvedenej uzavretej zmluvy o úvere z 23.4.2008 vyplýva, že na základe uvedenej zmluvy bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 20 000,- Sk, čo predstavuje v prepočte 663,88 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach po 709,- Sk, čo predstavuje v prepočte 23,53 eur mesačne, počnúc dňom 23.5.2008, výška úrokovej sadzby bola uvedená v zmluve 26%, RPMN 29,33 a priemerná RPMN 33% a celková výška nákladov 15 884,85 SK, čo predstavuje v prepočte 527,28 eur. V zmluve je dohodnuté aj poistenie, a to v článku 10 Obchodných podmienok pre úver, ktoré sú súčasťou uvedenej zmluvy, pričom v bode 2 uvedenej zmluvy o úvere žalovaný krížikom označil, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver v rozsahu B (komplexný súbor pre prípad straty zamestnania + A). V článku 10 bod 10.1 Obchodných podmienok bolo dohodnuté, že poistenie schopnosti splácať splátky (poistenie) je uzatvorené na základe Rámцovej zmluvy o poistení č. POB20156 (RaZ), ktorú uzavreli banka (poistník) a poisťovňa Cardif Slovakia, a.s. (poistiteľ) a Všeobecných poistných podmienok poisťovne Cardif Slovakia, a.s. pre klientov banky (VPP), ktoré sú súčasťou RaZ, pričom z bodu 10.6. vyplýva, že poistenie zaniká, klient prestáva byť poistený, ak je klient v omeškaní s tromi a viac splátkami, pričom sa mu následne znižuje výška anuitnej splátky o výšku poistného.

19. Z listiny Aktuálny stav úveru ku dňu 1.12.2010 / čl. 16 spisu strana druhá / vystaveného pôvodným veriteľom Poštová banka, a.s. vyplýva, že splátka vo výške 23,53 eur pozostávala z výšky splátok úveru 19,92 eur a poistného 3,62 eur.

20. Súd má za to, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou. Uzavretá zmluva úvere má tak charakter formulárovej zmluvy, ktorej obsah vopred pripravil pôvodný veriteľ ako dodávateľ pre vopred neurčený počet zákazníkov - spotrebiteľov. Z obsahu zmluvy vyplýva, že súčasťou pripravenej formulárovej zmluvy bolo poistenie poskytnutého úveru, pričom z obsahu takto uzavretej formulárovej zmluvy nevyplýva, že by dlžníkovi mohol byť poskytnutý spotrebiteľský úver aj bez dojednania poistenia. Z bodu 2. zmluvy naopak vyplýva skutočnosť, že dlžník si iba mohol vybrať z veriteľom ponúkaných súborov poistenia. Zo zmluvy nevyplýva, že by žalovaný mohol odmietnuť ponúkané poistenie. V prípade, že by pôvodný veriteľ mienil posudzovať zmluvu o úvere a uzavretú poistnú zmluvu samostatne, prejavil by to v zmluve o úvere aj v prípadnom rozčlenení splátky na splátky zo zmluvy o úvere a splátky z poistnej zmluvy. Ak by sa aj vychádzalo z toho, že poistenie bolo dobrovoľné, a teda nezapočítava sa do celkových nákladov úveru, potom je pre výpočet celkových nákladov úveru potrebné násobiť počet splátok, t. j. v zmluve o úvere uvedený počet 60 sumou splátky bez poistenia. Takáto výška splátky bez poistenia ale zo zmluvy o úvere výslovne nevyplýva, pričom to, že splátka 709,- Sk, čo predstavuje v prepočte 23,53 eur mesačne pozostávala z výšky splátok úveru 19,92 eur a poistného 3,62 eur súd zistil len zo žalobcom predloženej listiny - Aktuálny stav úveru ku dňu 1.12.2010. Spolu teda išlo o splátku v sume 23,53 eur, čo zodpovedá aj výške splátky uvedenej v zmluve o úvere. Z uvedeného je potom zrejmé, že pôvodný veriteľ do výšky splátky započítal aj výšku poistného. Ak sa teda vynásobí počet splátok (t. j. 60) výškou splátky bez poistenia (t. j. 19,91 eur - hoci v zmluve je uvedená vo výške 23,53 eur) výsledkom by mala byť

suma, ktorá zodpovedá celkovým nákladom úveru, v danom prípade je to suma 1 194,60 eur, z ktorej po odpočítaní výšky úveru 663,88 eur je to suma 530,72 eur, a teda táto suma by mala zodpovedať celkovej výške nákladov úveru, ak by sa poistenie nezapočítavalo do týchto nákladov. V zmluve o úvere je však uvedená suma 15 884,85 Sk, čo predstavuje v prepočte 527,28 eur a je teda uvedená aj v nižšej výške. Pokiaľ však do celkových nákladov sa započíta aj poistenie, keďže zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalobca k výške splátky poistenie započítal (t. j. výška splátky v zmluve 23,53 eur), výsledná suma celkových nákladov je (60 x 23,53 eur mínus 663,88 eur) vo výške 734,12 eur, čo opäť nezodpovedá celkovej výške nákladov uvedenej v zmluve o úvere a opäť ide o vyššiu sumu ako je uvedená v zmluve o úvere. Pokiaľ tvorilo výšku splátky úveru aj poistenie, ako je to v zmluve o úvere výslovne uvedené, súd je toho názoru, že malo byť nevyhnutne poistenie ako také zahrnuté aj do výpočtu celkových nákladov spojených s úverom /§ 2 písm. c/ zákona č. Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.7.2008/. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že do celkových nákladov úveru (a teda ani do výšky RPMN) uvedenej v zmluve nebolo zahrnuté dohodnuté poistenie. Tieto údaje v zmluve o úvere sú tak uvedené v nesprávnej výške. Ak chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 4 ods. 3 veta druhá cit. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ pôvodný veriteľ nesprávne uvádzal v zmluve výšku celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a teda nesprávne uvádzal aj výšku RPMN, ktorá bola v skutočnosti pri zohľadnení poistného do celkových nákladov úveru vo výške 40,35 %, takýto úver treba podľa názoru súdu pre absenciu náležitosti uvedenej v § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať v spojení s § 4 ods. 3 veta druhá cit. zákona za bezúročný a bez poplatkov.

21. Keďže sa v zmysle vyššie uvedeného predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov žalobca má nárok len na zaplatenie nevrátenej časti poskytnutého úveru, ktorý v danom prípade predstavuje sumu 616,44 eur, tak ako vyplýva z výzvy z 13.7.2009, preto súd žalovaného k zaplateniu uvedenej sumy v zmysle vyššie uvedeného zaviazal a v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov vyčíslených ku dňu 16.12.2016 vo výške 1 673,97 eur, ako i úrokov zo zostatku nesplatenej istiny, ako i v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 49,04 eur, žalobu ako neopodstatnenú zamietol, pričom žalobcovi priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 616,44 eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to v zmysle § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. zn. v znení neskorších predpisov, keďže žalovaný vyššie uvedený dlh nevrátil ani potom čo došlo k zosplateniu úveru v liste zo dňa 13.7.2009.

22. O náhrade trov konania sporových strán v predmetnej veci rozhodol súd podľa § 218 ods. 1 veta prvá, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1, 2 C. s. p., a to v zmysle zásady úspechu v konaní. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia z titulu istiny 616,44 eur, ďalej vyčíslených úrokov ku dňu 16.12.2016 vo výške 1 673,97 eur a poplatkov vo výške 49,04 eur, t.j. spolu 2 339,45 eur s ďalším príslušenstvom, a to úrokmi a úrokmi z omeškania uvedenými v percentuálnom vyjadrení, pričom súd mu priznal nárok len na zaplatenie 616,44 eur s úrokmi z omeškania, na základe čoho úspech žalobcu predstavuje 26,35 %, neúspech 73,65 %, na základe čoho možno konštatovať, že žalobca bol v konaní v prevažnej časti neúspešný, a keďže žiadal priznať náhradu trov konania súd mu ich v celom rozsahu voči žalovanému nepriznal, pričom žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.